

Desať dní modlitieb 2024

8. deň

(Piatok 19. 1. 2024)

V každom vzťahu je dôležité vedieť kto som ja, a kto je ten druhý. Podľa toho ako si predstavujem toho druhého sa budem správať, predstavovať seba a viesť rozhovor. Problém nastáva vtedy keď neviem kto som a kto je ten druhý. Vtedy sme nútení hrať rôzne herecké úlohy a niekedy ich hráme tak dobre, že si pamätáme svoju hereckú rolu v každom predstavení. Dokonca aj to, kde skončilo posledné dejstvo v predstavení s tým, s kým som sa práve stretol. Toto sme sa naučili a pochopiteľne to prenášame aj do komunikácie s Bohom. Zvyčajne s ľuďmi nám to funguje. Tí druhí sa prispôbia alebo hrajú podobnú hru. Ale s Bohom je to iné! Nie je ochotný hrať takúto hru. Nemá to rád. Ešte presnejšie – možno sa len díva a je mu smutno. On vie, že takáto hra nedáva zmysel. Nemôžete s niekým vytvoriť dobré vzťahy a dôverovať si, ak to len predstierate.

My však chceme v našej hre s Ním pokračovať, a tak musíme zaskakovať aj za Neho. Dovoľme si dokonca za Neho povedať, prečo náš vzťah nefunguje tak ako by mal. Prečo niečo nevyšlo napriek tomu, že sa s Ním rozprávame, teda modlime a pod.

Prečo to takto je? Nemôže byť príčina v tom ako sme dnes začali? V každom vzťahu je dôležité, aby sme vedeli kto sme a kto je Ten, koho oslovujeme Boh – Otec. Poznáme seba? Poznáme Otca?

Tá falošná hra, ktorú niekedy hráme, začala vo chvíli keď si Adam s Evou po páde do hriechu uvedomili, že najbližšie stretnutie s ich Otcom už nebude také, ako tie predchádzajúce. Ich hlava bola plná zmätených a pre nich neznámych pocitov. A tak začali improvizovať.

Báli sa priznať čo sa stalo. Báli sa povedať, že nesú na tom plnú vinu. Bali sa vôbec myslieť na to, čo sa s nimi stane. Na tento stav neboli pripravovaní. Boh ich neučil čo majú robiť, keď padnú do hriechu. Neučil, lebo to nebolo v pláne, že by sa to malo stať (aj keď vedel, že sa to stane).

Ale medzitým nadviazali vzťah s niekým, kto mal už skúsenosti s tým ako sa správať v stave hriechu a ako sa tá „úloha dá hrať“. Ako budiť dojem, že sa vlastne nič nestalo, alebo to nestojí za reč.

Ale skutočnosť, že sa niečo stalo sa nadala zaprieť – oni boli nahí. A i ch nový „priateľ“ nevedel zabezpečiť pre nich ani odev a predtým im sľuboval, že „budú ako bohovia“.

„Hospodin, Boh, urobil mužovi a jeho žene kožené šaty a zadel ich.“ (Genezis 3,21)

Prečo Boh urobil Adamovi a Eve odev? - Vzťah, ktorý sa pokazil bolo treba začať naprávať. Tou prvou prekážkou budovania vzťahu bola nahota. Nemôžete sa s niekým rozprávať tak, že ste nahý!!!

Človek dostal nové šaty, ktoré mu okrem iného dávali novú identitu. Vďaka tomu, že Boh nevezal život človeku ale zvieratú, z ktorého spravil odev, zostal človek nažive. Dokonca je stále Božím dieťaťom – ale hriešnym. To znamená, neposlušným, neúctivým, drzým, falošným, podvádzajúcim,... Už chápeme prečo „hráme“? Máme pocit, že nič iné nám nezostáva. Je pre nás nepríjemné predstavovať svoju skutočnú identitu, ktorú hriech takto poznačil.

Ale Boh sa túto hru doteraz nenaučil – On nehrá, nepretvaruje sa, nepredstiera niečo iné. On je stále ten istý – aj preto, že chce znovu vybudovať vzťah. A my potrebujeme pochopiť, že by sme nemali pokračovať vo svojej zakrývacej hre – ale povedať – tu som a dovoliť Bohu, aby v obnovovaní vzťahu pokračoval. Modlitba je tá najintímnejšia skutočnosť medzi Ním a nami, kde by sa to malo diať (nie hrať).

Aktuálna modlitba:

„Pane, ďakujeme, že si nám nevezal život, keď sme ťa prvýkrát podviedli. Ďakujem, že si nám ho nevezal ani neskôr, keď sme s tým neprestali. Nechápeme odkiaľ berieš silu a vieru dúfať, že sa toto zmení. Odkiaľ sa berie v Tebe láska k nám. Nevieme to, lebo Ťa nepoznáme. A ani seba nepoznáme, a preto „hráme“. Ale Ty si prišiel a ponúkol si nám odev svojej spravodlivosti aj svoju ruku a srdce. Ďakujeme a prosíme pre Tvoju veľkú lásku „obliekaj nás naďalej“. Chceme žiť s Tebou, a nehrať ďalej tú falošnú „hru“.

Hlavné ciele spoločných modlitieb:

- Aby život a viera každého z nás boli pod vplyvom Ducha svätého.
- Aby sme ako spoločenstvá veriacich budovali vzťahy na základe vzájomnej úcty a dôvery.
- Aby sme sa v osobných aj spoločných evanjelizačných aktivitách spoliehali na vedenie Duchom svätým.
- Príhovorné modlitby za členov a priateľov cirkvi, ktorí prestali navštevovať spoločné bohoslužby.
- Za jednotu a odovzdanosť cirkvi a zborov na celom svete.